

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:9

Fredagen den 9 november

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:9

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 9 oktober 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 13 november 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Klockan har passerat 9.00 och EU-nämndens sammanträde börjar. Vi hälsar finansminister Anders Borg med medarbetare välkomna.

Det finns ett antal A-punkter, och vi ser fram emot finansministerns återrapportering från rådsmötet den 9 oktober 2012.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M):

Herr ordförande! Ni har fått återrapporten. Man får dock säga att den mest omfattande diskussionen var vid frukosten, och den rörde bankunionen. Vi hade kvällen innan fått ett förslag från som i praktiken inte förde någon av de svåra frågeställningarna framåt. Det var ett visst mått av upprördhet kring det. I praktiken blev det mer så att man deklarerade positioner än att något fördes framåt på detta möte.

Vi hade också en diskussion om FTT. Man kan säga att kärnan i den egentligen var att ytterligare ett antal medlemsländer anmälde sitt intresse. Vi återkommer till det, och jag kan säga mer om det i samband med dagens punkt på dagordningen.

Vi hade också en kort diskussion om CRD IV. Men i praktiken blev det en rejäl diskussion om bankunionen, och det mesta av det övriga klubbades rätt odramatiskt igenom.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar finansministern för informationen och går över till punkt 3 a och b, Ekonomisk styrning – Tvåpaketet. Det är en informationspunkt.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är alltså information om läget i förhandlingarna mellan rådet och Europaparlamentet som har pågått mycket länge. Detta är en allmän inriktning som vi antog i februari. Det har alltså varit en relativt utdragen process.

Man kan säga att Sverige bara delvis är berört av detta eftersom vi inte är medlemmar i eurozonen. Därför har vi inte rösträtt om de lagförslag som rör bara euroländerna. Vi har dock i diskussionerna i de arbetsgrupper där vi får vara med drivit att man ska försöka stärka respekten för nationell suveränitet när det gäller budgetprocesser och nationell kompetens kring finanspolitiken. Det har vi fått ett visst gehör för.

I övrigt har jag inte så mycket att lägga till om detta.

Anf. 5 LARS OHLY (V):

Jag tycker att det är en riktig hållning. EU-systemet är lite balanserat. Även om det finns mycket att säga om demokratiskt underskott och annat är det ändå en viss balans mellan de tre maktcentrum som finns. Vad som nu händer i krisens spår tycker jag är en tydlig förskjutning där kommissionen tar på sig mer möjligheter att styra, att lägga sig i ländernas politik och att själv bestämma mer. Även här tycker jag att det finns en sådan dragning. Då är det oerhört bra att finansministern betonar den nationella suveräniteten över den ekonomiska politiken. Detta är en maktförskjutning som jag ser på flera områden samtidigt, och det är viktigt att man är uppmärksam på det.

Jag har ingen avvikande mening, utan detta är en förstärkning av det som Anders Borg sade.

Anf. 6 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen under punkt 3.

Dagordningspunkt 4 är struken, och vi går vidare till punkt 5, Reviderade kapitalkravsregler. Även det är en informationspunkt.

Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (M):

Detta är en punkt där Sverige under lång tid har varit starkt pådrivande därför att vi anser att det är nödvändigt att vi får ett starkare kapital i bankerna för att därigenom säkra större ansvarstagande från aktieägarna och minskad utsatthet för skattebetalarna.

Trilogen har varit komplicerad. Det är i och för sig inte så konstigt att det blir så. Det är ett stort och svårt område. Det kompliceras av att vi i dessa diskussioner hela tiden får skuggor från andra diskussioner som pågår kring bankunion, insättningsgarantier, krishanteringsdirektiv och annat. Det tror jag komplicerar därför att inte minst parlamentet, medvetet eller omedvetet, ibland skaffar sig leverage för andra förhandlingar genom de positioner som man intar.

Sverige har här rollen att vi är goda och hårda – goda i den meningen att vi inte som andra länder kastar in 17 nya förhandlingskrav med spännande omformuleringar av gamla, och hårda i den meningen att vi inte har något kompromissutrymme i kärnan i detta. Det måste bli så att man håller fast vid uppgörelsen när det gäller möjligheterna att ha starkare kärnkäpital och när det gäller möjligheterna för medlemsländerna att gå fram tidigare när de upplever att de har ett stort banksystem.

Vi försöker vara mycket hårda när det gäller att den grundläggande uppgörelsen som gjordes i rådet ska stå fast och att vi därmed ska avvisa olika typer av förändringar av den.

Tyvärr är det fortsatt störst aktivitet från de länder som på olika sätt vill urvattna dessa regelverk för att därigenom få ett lite slappare regelverk för sina banker.

Vi får hoppas att detta nu går framåt och att man till slut landar det. Vi kommer dock att prioritera att hålla i den hårda svenska positionen och har därför en mycket begränsad vilja att lämna den kompromiss som gjordes.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för denna information och går vidare till punkt 6, Banktillsynsmekanismen. Nu är det fråga om en diskussionspunkt.

Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M):

När vi påbörjade detta arbete på Cypern var nog ursprungsplanen att man skulle ha den stora kompromissen på detta möte, alltså att vi skulle få en allmän inriktning från rådet i november. Sedan hade man en entusiastisk plan för att klara en trilog under perioden fram till december och därmed få detta klart före årsskiftet.

Efter Europeiska rådet är det alldeles tydligt att det inte är så. Det återspeglas också i förberedelsearbetet inför detta möte. Vi har inte alls känslan av att det är kompromissmötet. På kompromissmötet brukar man vara relativt klar över att man på ett visst område har vissa komponenter och att man på ett annat område måste göra en kompromiss, och man förstår att man kommer att bli sittande där hela natten för att till slut hamra ut någonting i de frågeställningarna.

Det är möjligt att situationen ändrar sig och att vi kanske får sitta där långt in på tisdagsnatten. Men jag skulle tro att det snarare kommer på decembarmötet. Skälet till att jag säger det är att vi fortfarande har fundamentala problem på huvudpunkterna.

När det gäller ECB och ECB-inflytandet har man inte kommit runt att den lösning som man har med en särskild styrelse för banktillsynsfrågor ändå i grunden är helt underordnad ECB:s Governing Council. Man har försökt skriva om detta på olika sätt. Men till slut säger olika legal service att det finns bara ett högsta beslutande organ i ECB, och det är Governing Council och Governing Council kan inte bindas. De kan delegera förberedelse av beslut, men de kan inte bindas av förberedande organs beslut. Därmed har man så att säga ett fundamentalt problem i detta.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

När det gäller det som har varit huvudproblemet med EBA, Europeiska bankmyndigheten, nämligen att vi i den styrelsen alltid kommer att ha ECB röstande som ett tillsynsorgan med självklar majoritet, har vi inte hanterat den situationen. Vi har inte hittat någon väg att komma runt det. Det har i realiteten hittills inte funnits någon vilja att lösa det.

Dessa två frågor hänger mycket ihop. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Vår bedömning är att vi har bättre förutsättningar att få igenom en lösning för vårt behov av att kunna sätta högre kapitaltäckning. Där uttrycks det förståelse. Vi är inte framme med förslag som löser det, men där finns det en tydlig kompromissvilja.

Vi har inte fått någon klarhet i de andra mer långsiktiga frågorna om insättningsgaranti respektive back stop, alltså gemensam lånemekanism, gemensam fond för insättning och stabilitetsfonder. Där har vi inte heller fått någon klarhet.

Jag tror alltså att detta blir ännu ett möte där man markerar positioner. Det sista mötet innan man har kompromissmötet brukar inte vara något speciellt bra möte, utan då markerar folk mer att det finns röda positioner som man inte är beredd att överväga men att man på andra punkter möjligtvis kan tänka sig att kompromissa. Sedan får vi se hur långt vi kommer i december. Vi har egentligen inte rört oss framåt på någon av de avgörande punkterna sedan Cypern. Möjligen finns det lite större förhållningsvilja beträffande kapitaltäckning.

Anf. 10 MARIE GRANLUND (S):

Det är en ganska besvärlig situation. Frågan är: Finns det någon möjlighet att komma med konstruktiva förslag från Sverige och hitta någon mittemellanlösning i stället för detta enorma batteri av åtgärder som är mycket svåra att förverkliga, alltså någonting där man ändå har förstärkt tillsyn men där det inte blir så grundläggande förändringar? Finns det möjlighet till det?

Anf. 11 LARS OHLY (V):

Det måste alltid sägas att regeringen är en konstruktiv part i dialogen, som det sägs här i vårt förberedelsematerial. Frågan är hur långt den konstruktiviteten ska sträcka sig, för det måste finnas gränser för när man anser att det inte längre finns någon möjlighet att nå fram till en hållbar kompromiss som man kan stå för. Jag undrar lite grann över bedömningsarna där. Det finns inte så mycket som jag tycker har rört sig tillräckligt långt åt ett håll som är rimligt. Det betyder att det någonstans finns en tidsgräns för hur länge man kan hålla på. Jag är lite oroad över att det blir snabba ryck på slutet, och sedan kommer det en kompromiss som man tvingas till därför att det är jobbigt att säga nej i sista skedet när allt annat är löst och så vidare.

Därför är det viktigt att man inte bara framstår som en konstruktiv part utan också som en part som faktiskt har uppfattningar och åsikter och som driver dem mycket hårt, precis som i den föregående frågan, nämligen att man också visar på gränser för kompromissviljan.

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (M):

Om jag slår ihop Marie Granlunds och Lars Ohlys frågeställningar kan jag säga att det är mycket svårt att förutse hur mycket kompromissvilja det finns när man är en månad från kompromissen. Vi vet av erfarenhet att det i realiteten oftast inte är någon som visar korten innan man är framme vid en slutförhandling.

Jag kan tänka mig tre möjliga vägar som gör att detta går framåt.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<
Men så fungerar demokratin, kompromisser är kompromisser.

Sverige har hittills i processen varit väldigt pådrivande för de länder som ser ett antal problem med detta. Våra positioner är klara och tydliga, apropå det Lars Ohly säger. Vi har ingen anledning att vara mindre tydliga kring ECB, EBA, kapitaltäckning och den bredare frågan kring back stop och insättargarantin.

Exakt hur det faller ut om en månad kan jag i dag inte säga. >>>
Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<< Jag skulle tycka att det var en rätt besvärlig situation att landa i till slut, och jag hoppas att vi kan få mer kompromissvilja från kommissionen och euroländerna dessförinnan.

Anf. 13 LARS OHLY (V):

Jag tycker inte heller att det vore en optimal lösning, framför allt av det skälet att bankmarknaden redan är så internationaliserad att det inte går att sätta gränser för en bankunion. Därmed påverkar detta oss oerhört mycket oavsett om vi är med eller inte. Vi kan inte stå utanför alla delar som påverkar oss, utan det kommer att finnas delar som påverkar oss ganska mycket oavsett om vi är med eller inte. Det gör att det inte är en optimal lösning.

Jag tycker ändå att det är bra att finansministern håller den dörren öppen som en sista utväg. Ett värre scenario för mig är en riktigt dålig kompromiss som Sverige tvingas acceptera utan större undantag. Det är trots allt ett sämre alternativ, vill jag påpeka från min horisont.

Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det var fel av mig att tolka vad Lars Ohly har för position. Det brukar aldrig bli något bra när man försöker tolka.

I grund och botten står vi inför ett antal väldigt svåra val här, som Lars Ohly beskriver. Vi får väl se vad som händer, och så får vi bedöma det när vi är framme vid vad jag tror blir det stora kompromissmötet i december. Skulle vi på tisdag landa i att det blir väldigt skarpt får vi telefoninkalla EU-nämnden så att vi får möjlighet att informera och förankra positionen hos nämnden, i den mån det går utöver vad vi tidigare sagt från svensk sida. Det kan bli så att alla kommer fram till att alla våra positioner var de absolut bästa, och då får vi en kompromiss på basis av det. Men jag skulle tro att vi hinner komma tillbaka till EU-nämnden i december.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Vi går vidare till punkt 7, Skatt på finansiella transaktioner. Det är en informationspunkt.

Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det som har inträffat är att kommissionen ska lägga fram ett förslag för FTT som man ska gå vidare med i ett fördjupat samarbete. Det är nu Tyskland, Frankrike, Italien, Spanien och Belgien, ja sammanlagt elva

länder, som kör detta. Det betyder i bnp-termer i praktiken nära nog hela eurozonen. Det enda större tyngre land som än så länge inte har svarat är Holland, och de har en stor finansiell marknad. Det är en finansiell transaktionsskatt som Storbritannien, möjligen Holland, definitivt Sverige och definitivt Schweiz kommer att stå utanför. Det är en mycket stor andel av det europeiska finansiella systemet som kommer att stå utanför den skatten.

Det som är lite frustrerande och besvärligt är att kommissionen verkar så obenägen att göra en bra konsekvensanalys. De säger att de tänker lägga fram det förslag som de tidigare har presenterat, men det ska i så fall tillämpas på delar av Europa, inte hela Europa. Därför skulle vi gärna som utanförstående vilja ha en klar och redig analys av hur man gör >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

Det finns vissa risker för att detta kan leda till snedvridningar, både till vår förmån och till vår nackdel. Det kan bli svårare att förhindra skatteundandragande i ett sådant system, men det återstår att se. Det kan göra det dyrare för svenska företag med valutasäkring. Det finns alltså potentiellt ett antal nackdelar med de förslag som kommissionen arbetar med.

Vi vet ett antal andra saker. Vi vet vad pengarna ska användas till. De här länderna har sagt att pengarna ska användas till att betala EU-avgift med och därmed förstärka möjligheterna att bygga ut EU-budgeten. I den mån man tidigare argumenterat för det för att kunna använda pengarna till klimatfinansiering eller bistånd gäller det inte nu, utan pengarna kommer att ligga till grund för finansieringen av dessa länders EU-medlemsavgift.

Man ska vara mycket försiktig med generella spekulationer, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<**

Anf. 17 LARS OHLY (V):

Vi har tidigare tillsammans med Miljöpartiet och Socialdemokraterna haft avvikande mening och särskilda yttranden i den här frågan. Förra gången som frågan behandlades valde vi att inte lägga ett sådant. Det beror för min och Vänsterpartiets del på att det är ett dilemma att vi har ett förslag till skatt på finansiella transaktioner som förstärker den ekonomiska makten hos EU i stället för att gå till det som Anders Borg mycket riktigt påpekade att vi tidigare har försökt föreslå, nämligen till exempel finansiering av klimatåtgärder.

En skatt på finansiella transaktioner i sig är bra. Jag tror fortfarande att den skulle kunna minska spekulation och att pengarna skulle kunna användas till väsentligt viktigare saker. Men det här förslaget kan få andra negativa effekter. Därför är kommissionens förslag inte godtagbart från min utgångspunkt.

Jag har inte någon annan uppfattning än att det här förslaget inte bör få Sveriges stöd.

Anf. 18 BÖRJE VESTLUND (S):

Herr ordförande! Jag har en mer filosofisk fråga, eller möjligen principiell, och det är: Hur många sådana här fördjupade samarbeten klarar EU av innan regelverket blir så ogenomträngligt att man inte hittar? Visserligen har vi bara två så här långt, men nu får vi kanske ett tredje. Pro-

blemet är att regelverket till slut kommer att se plottrigt ut. Det finns ett fördjupat samarbete när det gäller skilsmässor, och det finns ett fördjupat samarbete om patent. Jag är orolig för att det blir så plottrigt att ingen till slut riktigt kan tränga igenom det EU-regelverk som vi har.

2012/13:9
9 november

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M):

Låt mig börja med Lars Ohlys fråga. Jag tycker inte vi så att säga per se ska avvisa idén om ytterligare bankavgifter eller bankskatter i varje läge. Vi har just nu till exempel Franzéns utredning som tittar på hur vi ska se på de här sakerna. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Jag vill inte i varje läge utesluta att man ska ha pålagor för bankerna. Jag delar nog Lars Ohlys hållning att de då bör vara nationella; de bör vara utformade utifrån att det är pengar till våra system, inte medel för direktbeskattning i EU.

Sedan bör man komma ihåg att det inte är okomplicerat för svensk del om det här till exempel öppnar för mer av skatteundandragande, alltså att en del av det arbete vi gjort för att säkra att man inte kan placera pengar i lågskattedelar inom EU undergrävs därför att det införs ett regelverk i det här sammanhanget som är till nackdel för oss. Men det återstår att se.

Det är väldigt frustrerande att, om Lars Ohly frågar mig vad exakt jag menar, vad det här betyder och hur det ska förstås, jag inte kan ge ett riktigt vettigt svar eftersom kommissionen inte har gjort en konsekvensanalys, som ju är nödvändig.

Jag kan följa upp det med Börje Vestlunds fråga. När jag var ny som statsråd hade vi en mycket infekterad debatt mellan Österrike och Tyskland där Österrike ville ha ett fördjupat samarbete om omvänd moms-föring. Jag tror att deras idé var att de själva skulle få gå före med experiment med omvänd momsföring. Det motsatte sig tyskarna väldigt hårt. Då var det alldeles uppenbart att det skulle krävas mycket omfattande forskning, närmast grundforskning, för att reda ut alla frågeställningar, och det skulle ta oerhört lång tid. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag tror att vi bör vara väldigt skeptiska till fördjupade samarbeten. Det desintegrerar Europa och är besvärligt. Det finns skäl för oss att understryka att vi måste få en bättre konsekvensanalys.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 20 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Jag delar regeringens syn när det gäller transaktionsskatt, men jag funderar på vilka effekter det kan få när Grekland och Spanien ska ta upp en sådan skatt. Vilka effekter kan det få på det saneringsarbete som pågår i framför allt Grekland, att göra de ingreppen i den finansiella marknaden? Får det effekter som vi bör vara medvetna om?

Anf. 21 LARS OHLY (V):

Under avdelningen vad var det vi sade vill jag påpeka att möjligheten till fördjupat samarbete var en av de saker som Vänsterpartiet ansåg pekade i fel riktning. Jag vidhåller den uppfattningen ju mer vi ser hur det tillämpas. Det var ingen bra idé. – Det är en sådan där tråkig kommentar.

Anders Borg sade att han i likhet med mig tycker att en sådan beskattning ska vara nationell. Det var inte riktigt vad jag sade. Jag har inga invändningar mot förslaget om en internationell beskattning av finansiella transaktioner. Jag menar att det föreliggande förslaget pekar i fel riktning på andra områden och att det därför inte är godtagbart.

Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag vill börja med att återigen säga till Lars Ohly att jag ska vara försiktig med tolkningar. Vad jag menade var att om man ska ha en sådan FTT ska den naturligtvis vara internationell. Den ska vara så bred som möjligt. Tanken har varit att resurserna ska vara nationella. Det är en del av vår nationella beskattningsrätt. Det var närmast det jag avsåg. Sedan är det självklart att om man ska få en FTT att fungera med minsta möjliga kostnader måste det vara av G20-format som i praktiken innebär att man lägger alla finansiella centrum under samma restriktioner.

När det gäller Désirée Pethrus fråga kan jag säga att det här naturligtvis är besvärande för Grekland. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< I det perspektivet är finansskatten så liten att den inte har några dramatiska effekter för dem, men den är naturligtvis dålig. Den höjer kostnaderna för att låna för både stater, företag och hushåll. Ur det perspektivet är det ingen bra tajmning, men de grekiska problemen är nog tillräckligt allvarliga ändå.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går till punkt 10, Förhandlingsmandat för ändringar av avtalen med tredjeländer om beskattning av inkomster från sparande. Det är en beslutspunkt.

Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det här är en ständig följetong om sparandedirektivet. Kommissionen ska ta fram ett förhandlingsmandat för att vi ska få Schweiz, Liechtenstein, Monaco, Andorra och San Marino att tillämpa de föreslagna ändringarna av sparandedirektivet. Jag vet inte hur många rådsmöten och EU-nämndsmöten vi har haft om den här frågan, men det är många.

Det har inte tillkommit så mycket nytt. Det finns en fråga om hur man ska se på förhandlingsmandatet givet den internationella utvecklingen när det gäller informationsutbyte. Det är inget problem med det. Ordförandeskapet diskuterar också hur man ska hantera Luxemburgs och Österrikes önskemål om en övergångsperiod. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Sparandedirektivet är viktigt för Sverige. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går över till punkt 11, Genomförande av stabilitets- och tillväxtpakten. Det är en beslutspunkt.

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M):

Den stora diskussionspunkten på eurogruppens sammanträde kvällen innan blir situationen i Grekland och i vilken utsträckning de har kommit fram till en position. Det kanske delvis återspeglas i den diskussion som sker på Ekofin om stabilitets- och tillväxtpakten. Men den stora diskussionen är den som euroländerna själva för om hur de ska föra detta framåt.

Läget i Grekland har blivit bättre i vissa avseenden och sämre i vissa. Om jag börjar med de positiva faktorerna verkar det nu enligt den senaste rapporteringen som om man ligger ungefär i linje med sina prognoser för underskott. Man landar alltså strax under 7 procent i underskott i år. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är första gången sedan 2008 som vi har en situation där underskotten kommer i linje med prognosen eller till och med någon tiondel bättre. Möjligen kommer man till en punkt där det börjar ske större förbättringar än vad man tidigare trott.

Den dåliga nyheten är att den grekiska skulden revideras upp. Regeringen säger 190 procent av bnp. De internationella beräkningarna är inte klara ännu men de ligger kanske inte så långt från den siffran. Det har hänt saker. En är att de utlovade mycket omfattande privatiseringarna har varit betydligt mer komplicerade att genomföra än vad man trott. Grekiska staten äger huvuddelen av all mark i Grekland >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<. Genomförandet har alltså varit väldigt långsamt.

Man har också haft lägre tillväxt vilket har gjort att man får en sämre skuldkvot. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Tittar man på genomförandet av reformprogrammet kan man säga att den positiva delen är att man nu gör bedömningen att kostnadsanpassningen via omförhandlingar av kollektivavtal och regeländringar på arbetsmarknaden verkar gå i någorlunda rimligt tempo >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Tidigare har man fått använda prejudikatet Grekland för att omförhandla villkoren för de andra. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Situationen är besvärlig för Grekland. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

För att lägga till något positivt kan jag säga att det verkar som om man i det grekiska parlamentet och budgetarbetet har gjort en del ytterligare insatser för att ta sig framåt. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 27 LARS OHLY (V):

Det här är den stora vad-var-det-vi-sade-punkten som jag inte vill dra i gång någon diskussion om – euron och folkomröstningen 2003 och så vidare. Jag struntar i det den här gången.

Hur bedömer finansministern och Finansdepartementet risken för att Grekland faktiskt inte klarar de åtaganden som det internationella samfundet kräver och därmed inte får möjlighet till nya lån? I nyhetsrapporteringen, som är det som jag mest har tillgång till, framstår den risken

som relativt stor. I Grekland är protesterna omfattande. Det finns svårigheter med att få en parlamentarisk majoritet för långtgående nedskärningar i samma riktning som redan har genomförts. Det folkliga stödet för det är väl, med förlov sagt, ganska svagt.

Vilka riskscenarier finns om planen inte går i lås? Jag vill inte ha ett svar som passar mig, att Grekland kan lämna euron. Jag vill verkligen veta vilken bedömning Finansdepartementet gör och på vilket sätt det skulle påverka Sverige.

Anf. 28 SVEN BRITTON (S):

När nu Grekland ska sälja ut stora statliga tillgångar finns det då några garantier för att det kommer att ske till marknadspriser och inte till reapriser som i så många andra länder?

Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M):

Hur ska man bedöma riskerna med den instabilitet vi har i Grekland? Till att börja med kan vi konstatera att vi har ägnat ett år åt att försöka vidta åtgärder för att minska riskerna. Förra hösten fattade vi beslut om att bankerna var tvungna att göra en marknadsvärdering av sina innehav av grekiska tillgångar och att de inte fick ligga kvar med dem i långsiktigt kapital som man kunde hålla tills de löpte ut. De grekiska tillgångarna ska vara marknadsvärderade. Det gjordes förra hösten. Vi ställde också krav på att bankerna skulle höja sin kapitaltäckning bland annat för att få ett mer säkert banksystem.

De åtgärderna är nu i praktiken genomförda, så där är riskerna mindre. När det gäller belastningen i banksystemet är den väsentligt mindre tung än den var förra hösten. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Sverige har alltså en mycket begränsad exponering den direkta vägen.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Sedan har vi frågan om utförsäljningar. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 30 LARS OHLY (V):

När man ställer en fråga till en finansminister ska man inte bli förvånad om man får en finansministers svar. Jag tycker att det var ett ganska bra finansministersvar. Men det finns en dimension som vi inte har talat om i dag men som måste vara närvarande hela tiden, och det är att det finns en oerhörd mängd fattiga människor som lider just nu. Fattigdomen breder ut sig. Till och med i EU-medlemsländer riskerar vi att få människor som svälter. Det är helt orimligt.

I samband med nedskärningarna och de enormt hårda ekonomiska åtgärder som Grekland tvingas till måste det finnas ett perspektiv av att behålla mänsklig värdighet. Jag tror dessutom att det är helt nödvändigt rent ekonomiskt för att man ska ha kapacitet och förmåga att häva sig ut den här situationen på längre sikt och behålla ett välfärdssystem med goda utbildningsmöjligheter där barn kan växa upp i trygghet och där det

finns en någorlunda jämlikhet som innebär att nedskärningar och åtstramningar i större utsträckning drabbar dem som har råd att betala.

Detta är egentligen inte menat som kritik, att finansministern inte tog upp det perspektivet, utan det är mer en påminnelse om att det är det perspektivet vi måste ha.

2012/13:9
9 november

Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag ska inte föra någon filosofisk debatt här, men jag tror inte att de största fattigdomsriskerna finns i Grekland, utan de ligger i att Greklands och euroländernas oförmåga att hantera Grekland skapar spänningar som gör att länder som Lettland, Rumänien och Bulgarien kanske har en fjärdedel eller en femtedel av befolkningen som lever på den nivå som vi kallar allvarlig materiell utsatthet. I Sverige har vi runt 1 procent som lever på den nivån. I Bulgarien och Rumänien talar vi om 20, 25, 30 procent av befolkningen som lever på den nivån.

Det är mycket stora risker att utdragna krisförlopp med osäkerhet slår mot den typen av länder med stora konsekvenser för fattigdomen. Det enda vi kan säga om den globala krisen hittills är att den har hållit sig till industriländerna och ännu inte nått Afrika, Latinamerika och de delar av Asien där väldigt många fattiga människor lever.

För Europas del är det framför allt i öst- och centraleuropeiska länder som fattigdomsriskerna är högst betydande och, tror jag, rätt brutal om vi ska vara raka.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i det här ärendet.

Vi går vidare till punkt 12, Uppföljning av Europeiska rådets möte den 18–19 oktober 2012. Det har angivits som en diskussionspunkt.

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag har inget att tillägga. Det har återrapporterats till riksdagen tidigare. Jag kan säga samma sak om IMF och G20-mötet. Jag har inget ytterligare att återrapportera där.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi tar punkt 12 först. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

För formens skull går vi då in på punkt 13. Jag konstaterar även på denna punkt att det finns stöd för det fortsatta arbetet med den inriktning som regeringen här har redovisat.

Då kommer vi till punkt 14, Förberedelser inför den 18:e sessionen i partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar i Qatar den 26 november–7 december 2012. Det är en besluts- punkt.

Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (M):

Alla känner till att efter Köpenhamnsmötet har klimatarbetet inte riktigt haft det höga tempo som vi alla skulle önska. Nu ska man fortsätta diskussionen om en snabbstartsförfinansiering. Under det svenska ordföran-

deskapet fick vi till ett rätt brett sådant på 7,2 miljarder euro. Sverige antog det mest ambitiösa per-capita-bidraget av alla EU-länder i samband med det. Det har vi också levt upp till. En del andra medlemsländer har ännu inte levt upp till de åtaganden som har gjorts inom den här processen.

Nu ska vi tala om hur vi vill fortsätta framåt. Sverige har arbetat för att få till stånd en pathway, en väg, för att öka klimatfinansieringen från olika källor, också från EU-länderna, för att vi ska leva upp till åtagandet att mobilisera 100 miljarder US dollar till 2020.

Vi i Sverige har alltså gjort ett tungt åtagande, och vi har levererat det. Vi måste ha utgångspunkten att det är rimligt att andra länder också levererar sina åtaganden. Sedan ska Sverige alltid vara ett pådrivande land i klimatsammanhangen.

Anf. 36 Andre vice talman ULF HOLM (MP):

Herr ordförande! Tack, finansministern! Vi har haft en avvikande mening här tidigare som vi följer upp. Nu har jag sett att vi har fått ett nytt dokument på bordet. Jag har tyvärr inte hunnit läsa det ordentligt, så jag vet inte exakt vad som står där.

Det finns en allmän oro att både Sverige och EU minskar sina ambitioner. Det står i underlagen att vi i Sverige ska vara konstruktiva, men det är uppenbart att den konstruktiviteten går ut på att låta alla andra göra någonting först innan vi gör någonting. Jag tycker inte att det är särskilt konstruktivt. Jag tycker att vi har ett åtagande att ta på oss ledartröjan i de här frågorna också, inte minst från svensk sida, och jag är orolig för att man inte gör det. Därför vidhåller vi vår avvikande mening på denna punkt.

Anf. 37 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag läste rådsslutsatserna. Jag ser ingenting om att man ska finansiera Kina, men det har väl varit på tal tidigare. Det tror jag i alla fall. Jag tänkte bara fråga om Kina ska vara med på finansieringen eller inte.

Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (M):

Med det senaste årsmötet med Världsbanken färskt i minnet vill jag säga att jag kanske inte riktigt delar Ulf Holms bild. Sverige har ett enprocentsmål på biståndssidan. Det är vi nästan ensamma om. Vi råkar också ha ekonomisk tillväxt, vilket vi har varit relativt ensamma om i någon mer kraftfull mening. Vi har också stöd från Norge i det här sammanhanget. Sverige och Norge framstår som de länder som i dag de facto flyttar fram sina positioner. Vid till exempel regeringsförhandlingen i Holland såg vi att man drar ned på sina internationella biståndsinsatser. Det finns en risk för att fler länder gör det med de knappa ekonomiska möjligheter som de har.

Jag har inte riktigt bilden att Sverige drar sig tillbaka från ett aktivt klimatarbete eller från ett aktivt biståndsarbete. Sverige och Norge framstår alltså som några av de få länder som aktivt och ihålligt orkar upprätthålla principen om global solidaritet och bidrar i de här sammanhangen. Jag tycker att man som svensk har anledning att känna lite stolthet över att vi orkar vara stora bidragsgivare både på klimatsidan och på biståndssidan generellt.

Sedan vet jag att vi har haft diskussionen om vad som är additionalitet och inte. Men den känns lite isolerad givet att de flesta andra länder nu stramar åt sitt biståndsarbete. Jag kan ha stor respekt för att Ulf Holm skulle önska att vi var mer ambitiösa. Man kan alltid ha sympati för det.

Jag är inte säker på att jag riktigt förstod Johnny Skalins fråga, så jag svarar på den på två olika sätt.

Det är självklart att Sverige och andra länder ska ha projekt i Kina. Om frågan var om vi ska vara med och finansiera klimatomställningen i Kina är vårt svar: Ja, vi bör vara med och hjälpa till med klimatomställningen i Kina. Det är fortfarande ett land med en relativt låg bnp per capita. De är på väg mot medelinkomstnivåer, men de har extrema behov på energisidan. Vi har fyllt atmosfären med koldioxid och annat från vår industrialisering. Det är rätt rimligt att även kineser får ha bilar, uppvärmning och så vidare. De råkar vara i den sitsen att de är extremt kolberoende eftersom de inte har samma möjlighet att bygga mycket av energin på vattenkraft som till exempel Sverige har haft. Det är väl rätt naturligt att vi hjälper till med detta.

Om frågeställningen i stället var hur Kina agerar i de internationella sammanhangen för att vara bidragsgivare på klimatsidan är svaret: Det är fortfarande så att Kina inte tillhör de mer konstruktiva i arbetet på klimatsidan utan väljer att inta en mer försiktig hållning.

I praktiken är Europa ensamt om att vara mer pådrivande. Återvalet av Obama, vilket innebär att han är inne på sin andra period, kan potentiellt betyda någonting, >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Tyvärr befinner vi oss nog i ett lite besvärligt och låst läge.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

När det gäller Ulf Holms påpekande vill jag förtydliga att det är alldeles korrekt att det är ett nytt papper, men såvitt vi har kunnat bedöma är det ytterligt små skillnader. De är närmast av redaktionell karaktär.

Anf. 40 MARIE GRANLUND (S):

Jag vill bara säga att vi står bakom den avvikande mening vi tidigare har anmält.

Anf. 41 PYRY NIEMI (S):

Vice ordförande sade precis det jag skulle säga. Jag vill också kommentera det som finansministern säger.

Jag är glad att finansministern känner sig stolt och nöjd över Sveriges klimatambitioner, men det är inte riktigt den bild vi får tillbaka. Vi ska kanske inte föra en alltför djupgående politisk debatt i sammanhanget, men det känns inte riktigt som om vi är på rätt väg. Jag tycker inte heller att argumentet att om andra minskar sina insatser kan vi implicit göra likadant håller. Jag tycker inte riktigt att det är liktydigt med en ambitiös klimatpolitik. Det ska ju vara på hela tiden. Vi må gå framåt, men samtidigt ska vi inte bara blicka på de övriga ländernas ambitioner, utan vi ska också ha en vision och en vilja att höja tempot. Vi ska inte bara höja ambitionerna utan också öka aktiviteterna för att göra det ännu bättre.

Anf. 42 LARS OHLY (V):

I likhet med Miljöpartiet och Socialdemokraterna vill vi vidhålla vår avvikande mening. Jag ska kort förklara varför den är viktig. Som vi ser det är skälen till att klimatförhandlingarna ännu inte har lyckats nå den framgång som vi hade hoppats i huvudsak två.

Det ena är additionalitetsbegreppet där fattiga länder genom minskat bistånd tvingas betala för de klimatåtgärder som rika länder tar på sig. Det är en helt orimlig hållning. Den måste vi släppa för att vi ska kunna nå framgång.

Det andra är de historiska avtryck som olika länder har satt när det gäller klimatsituationen i världen. Jag menar att vi i mycket större utsträckning måste erkänna att den livsstil som rikare länder har tagit sig rätten att föra har inneburit enorma konsekvenser för klimat och miljö. Därför måste vi också ta ett större ansvar för att komma till rätta med den klimat- och miljösituation som vi har i dag.

Det är dessa två skäl som gör att det är så viktigt för oss att vidhålla vår avvikande mening.

Anf. 43 JOHNNY SKALIN (SD):

Tack för svaret, finansministern! Det var faktiskt svar på min fråga. Jag delar synen att vi ska hjälpa fattiga länder med de här åtgärderna. Det är ett internationellt problem som vi har. Det ska vi givetvis vara med och bidra till att åtgärda. Jag delar också oron över Kina. De har stora problem med utsläpp. Jag vill också se en förbättring även på det området.

Samtidigt är Kina ett land med stor ekonomisk tillväxt. Deras ekonomiska muskler växer ständigt. De får ständigt större möjligheter att bidra till att minska utsläppen i världen, speciellt i sin del av världen. Kina har en stor del av handeln i Europa. Kina handlar relativt mycket med Europa. Jag menar att det går att sätta press på Kina.

Ska man bistå länder ska man i så fall prioritera de länder som har minst möjligheter att hjälpa sig själva med detta problem. Bistår vi länder som Kina – som vi i stället kan sätta press på via andra vägar, till exempel genom att ställa kravet att de ska göra något åt sina miljöproblem – kan vi utöka handeln mer.

Jag tycker nog att man får ställa högre krav på Kina i det här fallet innan man går vidare. Jag undrar: Är detta en svensk hållning eller Europas hållning? Jag såg ingenting i rådsslutsatserna om att man ska bistå Kina i de här frågorna? Är det Sveriges hållning? Är det Sveriges hållning vill jag anmäla avvikande mening just vad gäller Kina men inte klimatfinansieringen i sig.

Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M):

Man kan väga internationella diskussioner på lite olika sätt och göra lite olika bedömningar. Det är inte så att Sverige retirerar i klimat- eller bistandsfrågor. Vi har en väldigt ambitiös biståndspolitik. Det tycker jag är väldigt bra. En del av den är klimatinriktad. Sedan finns det många andra frågor i biståndet som också är centrala.

Så länge vi har enprocentsmålet som utgångspunkt kommer vi att ligga i topp i dessa sammanhang. Tack vare att vi och Norge har lite

starkare offentliga finanser och ekonomi har vi en möjlighet att fortsätta att vara ambitiösa på detta område. Det är i grund och botten bra.

Jag delar helt enkelt inte beskrivningen att Sverige på något sätt skulle minska ambitionerna. Det överensstämmer inte med den bild av världen som jag har, där man tvärtom ser hur praktiskt taget nästan alla andra länder retirerar, går tillbaka från åtaganden och så vidare. Det gör man kanske delvis för att man är tvungen till det. Man har så stora underskott och så pass stor skuldsättning att man får göra väldigt tuffa val.

Om jag ska förstå Johnny Skalins inlägg rätt är situationen den att Kina inte har några åtaganden före 2020, att göra bidrag, eftersom det fortsatt är ett låginkomstland i den meningen att bnp per capita är för låg.

Man ska samtidigt komma ihåg att av de 1,3 miljarderna kineser är det många hundra miljoner som lever på högre ekonomisk standard. Men det är ett antal hundra miljoner människor som lever på väldigt låg ekonomisk standard. Även om både Indien och Kina börjar röra på sig finns det fortfarande fruktansvärt många fattiga människor i dessa regioner. Det är det som man tar som utgångspunkt.

De har en väldigt utmaning för sin energisektor, det ska man vara medveten om. Det är en lite bredare frågeställning. På grund av de stora statsföretagen betalar de inte energipriserna fullt ut. Då får de inte heller en effektiv resursanvändning, utan de använder billiga energipriser som en del av subventionen till sin framväxande industri. Det borde de sluta med av sina egna skäl. Man blir aldrig effektiv om man har subventionerad industri. Det finns en del som antyder att Kina så småningom kommer att röra sig i den riktningen, men det lär nog dröja.

Lars Ohly, Socialdemokraterna och Miljöpartiet står fast vid sina avvikande meningar. Man kan möjligtvis säga att det inte hänt så mycket med uttalandet. Då är det kanske logiskt att man har kvar samma avvikande meningar. Jag delar inte dem av lätt insedda skäl.

Anf. 45 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M):

Herr ordförande! Om jag har förstått det rätt handlar det nu i allt väsentligt om en snabbstartsförfinansiering och ingenting annat. Jag vill bara få ett förtydligande från oppositionen att det inte är den ni opponerar er mot, så att det inte blir några konstigheter i tolkningen av vad ni egentligen menar. Det är det traditionella motståndet mot den svenska miljöpolitiken.

Anf. 46 PYYRI NIEMI (S):

Som vanligt, Bengt-Anders Johansson, för jag just nu debatten med finansministern. Den andra frågan kan du och jag ta i kammaren.

Jag är väl medveten om biståndsinsatserna. Jag är glad för att vi behåller enprocentsmålet. Vad vi talar om just nu är klimatambitioner. Det var där vi började diskussionen. Jag upplever inte att det har hänt särskilt mycket när det gäller både aktiviteterna på svensk sida och visionen och viljan att ta sig framåt.

Det är det jag åsyftar. Jag är mycket glad att vi har det gemensamma biståndsmålet. Det är bra. Men det finns en hel del att resonera kring tekniken, framåtandan och hur vi ska ta oss vidare i sammanhanget.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet. Jag har också noterat avvikande meningar från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet jämte en avvikande mening från Sverigedemokraterna. Jag konstaterar mot bakgrund av den diskussion som har varit att de avvikande meningarna inte är sammanfallande. Därför finns det stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till punkt 16, som är den sista punkten. Punkt 15 har utgått från dagordningen. Det gäller modernisering av det statliga stödet i EU. Vi är lite osäkra, finansministern, om det är en diskussions- eller informationspunkt. Kunde klarhet bringas i detta vore vi tacksamma.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M):

Det är en diskussionspunkt. Ordförandeslutsatser är något som ordföranden gör unilateralt: Herr ordförande! Ordförandeskapets uppfattning är det ena och det fjärde. Det är alltså vad Cypern tycker i sammanhanget. Det är den yttersta kompromissmöjlighet man har som ordförandeland, när man inte längre gör bedömningen att man kan få fram en rådsslutsats eller något liknande. Då säger man att det är en ordförandeskapsslutsats. På något sätt ska ordförandeskapet summera hur man uppfattar läget.

Man kan konstatera att det är en komplex diskussion. Jag tror att de flesta länder under de akuta krishanteringarna 2008, 2009, 2010 och numera 2011 och 2012 har tvingats att allvarligt fundera över hur statsstödsreglerna fungerar. De fungerade väldigt illa när vi hanterade bankkrisen därför att man helt plötsligt fick akuta krisförlopp som skulle hanteras med väldigt fyrkantiga regler. Jag tror att de har fungerat någorlunda väl när det gäller bilindustrin. Vi har inte fått alltför många avträdelser från statsstödsreglerna på det området.

Svensk hållning är traditionellt den att vi anser att man ska ha strikta statsstödsregler. Det finns för oss ett rätt enkelt skäl till det. Sverige råkar vara ett väldigt litet land. Ju friare konkurrens man har på statsstöd, om jag formulerar saken så, desto sämre blir det för stora svenska industriföretag. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Vår stat är helt enkelt för liten för att kunna vinna ett subventionskrig om viktiga industrier.

I den meningen kan man säga att det ligger ett fundamentalt svenskt intresse i att man är restriktiv. Vi kan aldrig vinna ett statsstödskrig.

Anf. 49 JOHNNY SKALIN (SD):

I handlingarna står det någonting om att civila organisationer kräver ett högre fribelopp. Det är 1,2 miljoner euro just nu. Jag undrar bara: Varför vill de ha ett högre belopp, och varför tillmötesgår man inte det?

Anf. 50 BÖRJE VESTLUND (S):

Vi stöder givetvis regeringens ståndpunkt. Detta är en fråga som egentligen behandlas på konkurrenskraftsrådet, men jag förstår att finansministrarna också är intresserade av att diskutera frågan.

Man kan möjligen spekulera om detta, men hur kommer diskussionen att gå? Det här är en fråga där man varit ganska hårdhänt när den tidigare

varit uppe på EU-nivå. Kommer man att få igenom det, eller kommer det att bli mycket kompromisser om just detta paket?

2012/13:9
9 november

Anf. 51 Departementsrådet ERIK ELDHAGEN:

När det gäller den fråga som Johnny Skalin ställde får vi återkomma, antingen vi eller från Näringsdepartementet, och kommentera den saksfrågan. Vi lämnar skriftlig information.

Anf. 52 Finansminister ANDERS BORG (M):

Jag tror att skälet till att frågeställningen kommer upp i Ekofinrådet är att man tror att det i Ekofin finns ett rätt starkt stöd för att man ska ha en restriktiv tolkning av statsstödsreglerna. Det kan möjligtvis ge ett stöd för den hållningen när det sedan kommer till konkurrensdiskussionerna. Det tror jag i realiteten är skälet till att diskussionen kommer upp.

Jag tror att det kommer att finnas rätt stark samsyn om detta i Ekofinkretsar. Jag är inte säker på att det ens blir någon längre diskussion.

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

För ordningens skull vill jag fråga om det finns något att anföra på punkt 17, Övriga frågor. Det finns det inte.

Då återstår det bara för nämnden att tacka finansministern med medarbetare och önska en trevlig helg.

Innehållsförteckning

1 § Ekonomiska och finansiella frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (M).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (M).....	1
Anf. 5 LARS OHLY (V).....	2
Anf. 6 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 7 Finansminister ANDERS BORG (M).....	2
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 9 Finansminister ANDERS BORG (M).....	3
Anf. 10 MARIE GRANLUND (S).....	4
Anf. 11 LARS OHLY (V).....	4
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (M).....	4
Anf. 13 LARS OHLY (V).....	5
Anf. 14 Finansminister ANDERS BORG (M).....	5
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 16 Finansminister ANDERS BORG (M).....	5
Anf. 17 LARS OHLY (V).....	6
Anf. 18 BÖRJE VESTLUND (S).....	6
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (M).....	7
Anf. 20 DÉSIRÉE PETHRUS (KD)	7
Anf. 21 LARS OHLY (V).....	7
Anf. 22 Finansminister ANDERS BORG (M).....	8
Anf. 23 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 24 Finansminister ANDERS BORG (M).....	8
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (M).....	9
Anf. 27 LARS OHLY (V).....	9
Anf. 28 SVEN BRITTON (S)	10
Anf. 29 Finansminister ANDERS BORG (M).....	10
Anf. 30 LARS OHLY (V).....	10
Anf. 31 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 34 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (M).....	11
Anf. 36 Andre vice talman ULF HOLM (MP).....	12
Anf. 37 JOHNNY SKALIN (SD)	12
Anf. 38 Finansminister ANDERS BORG (M).....	12
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 40 MARIE GRANLUND (S).....	13
Anf. 41 PYRY NIEMI (S).....	13
Anf. 42 LARS OHLY (V).....	14
Anf. 43 JOHNNY SKALIN (SD)	14
Anf. 44 Finansminister ANDERS BORG (M).....	14
Anf. 45 BENGT-ANDERS JOHANSSON (M).....	15
Anf. 46 PYRY NIEMI (S).....	15
Anf. 47 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (M).....	16

Anf. 49	JOHNNY SKALIN (SD).....	16	2012/13:9
Anf. 50	BÖRJE VESTLUND (S).....	16	9 november
Anf. 51	Departementsrådet ERIK ELDHAGEN	17	
Anf. 52	Finansminister ANDERS BORG (M)	17	
Anf. 53	ORDFÖRANDEN.....	17	